Ούτε πρόκληση ούτε πρόταση

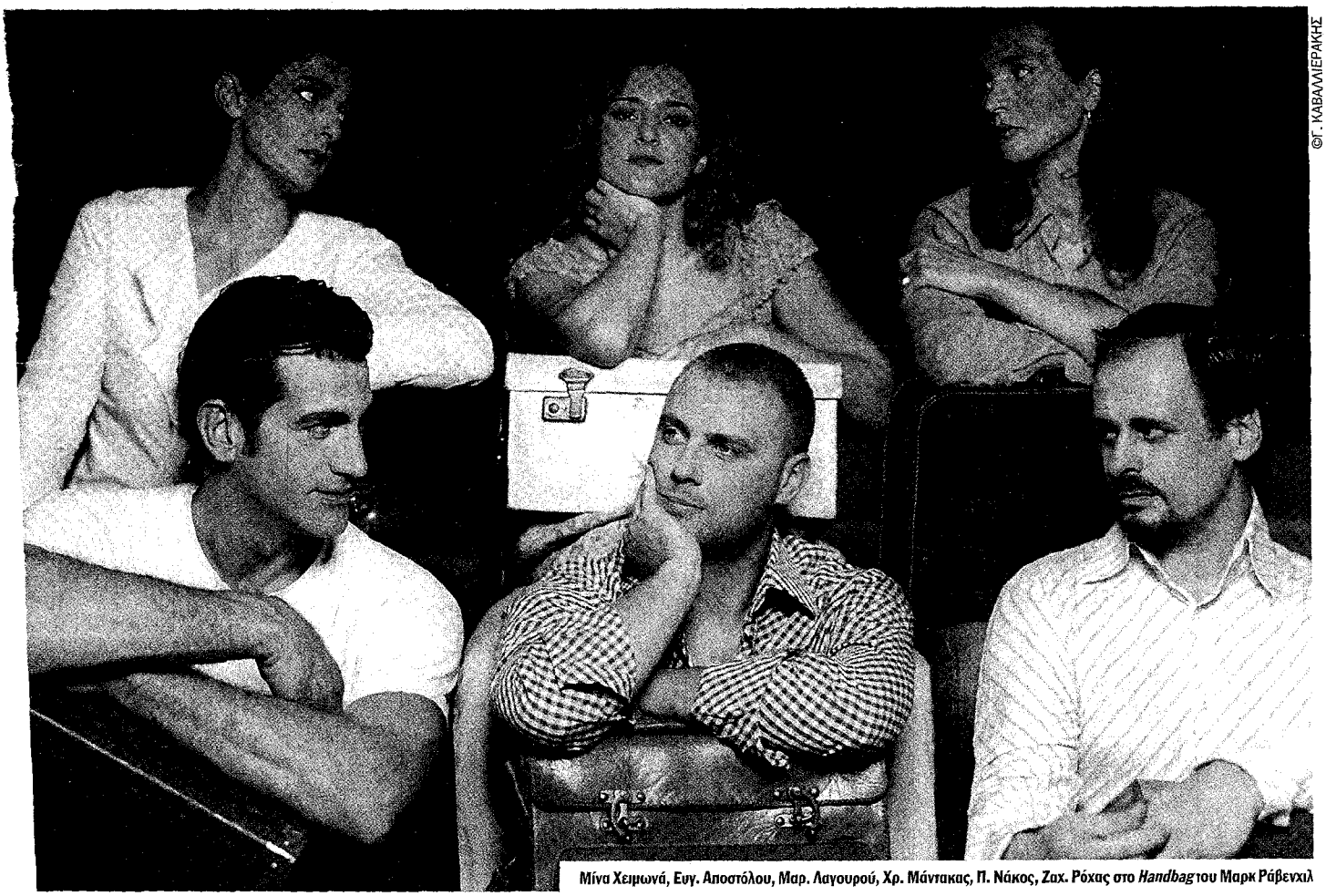
Το πρώτο του θεατρικό έργο *Shopping and Fucking*, που παίχτηκε στο Αμόρε, σοκάρισε τους συντηρητικούς και γαργάλισε την περιέργεια των κυνηγών σεξουαλικών ερεθισμάτων. Στις *Τολμηρές πολαρόιντ* (πέρυσι στο Θέατρο του Νέου Κόσμου), ο Μάρκ Ρέιβενχιλ επανέλαβε την προσφιλή του γλωσσική και σκηνική συνταγή πρόκλησης, προσθέτοντας μια δόση πολιτικοποιημένης αντίστασης. Στο *Handbag* (1998) δεν μοιάζει να προσδεύει και πολύ. Και πάλι η κραυγαλέα ομοφυλοφιλία, οι χυδαίες εκφράσεις και η «ζωντανή» ερωτική πράξη σε κοινή θέα βρίσκονται σε πρώτο πλάνο. Κι ας διαχειρίζεται αυτή τη φορά μια έξυπνη ιδέα, η οποία θα μπορούσε εν δυνάμει να του διευρύνει τους ορίζοντες. Ωστόσο, η κουλτούρα των σκουπιδιών καταφέρνει να στραγγαλίσει την έμπνευση και, εν τέλει, να «κάψει» τις προθέσεις του.

Ο βρετανός συγγραφέας φιλοδοξεί να σχολιάσει εδώ τις ανθρώπινες σχέσεις διαχρονικά. Κατ' επέκτασιν, ο μύθος εξελίσσεται σε δύο παράλληλα χρονικά επίπεδα, σε δύο διαφορετικές εποχές: τη βικτωριανή και τη σύγχρονη Αγγλία. Διατηρώντας τους ήρωες και κάποια στοιχεία από το έργο του Όσκαρ Ουάιλντ *Η σημασία του να είναι κανείς σοβαρός* και χρησιμοποιώντας ως «αντιπροσωπευτικό» δείγμα του 21ου αιώνα δύο ομοφυλόφιλα ζευγάρια που φλέγονται να τεκνοποιήσουν (έστω και με τεχνική γονιμοποίηση) εξετάζει τον ανεύθυνο ρόλο των γονιών, τότε και τώρα.

Η δράση επικεντρώνεται σε ακραίες συμπεριφορές των προσώπων, πράγμα που σημαίνει ότι διογκώνονται τα γεγονότα, γίνεται κατάχρηση των αφύσικων ιδιωτικών τους στιγμών και το όλο εγχείρημα υποκύπτει στην κοινοτοπία και στον ναρκισσισμό.

Δεν καταλαβαίνω γιατί μια νέα θεατρική ομάδα –όπως η Altera Pars που ξεκίνησε τις προσπάθειές της στο ομώνυμο ολοκαίνουργιο θέατρό της «με στόχους καλλιτεχνικούς», όπως η ίδια διατείνεται– επέλεξε ως εναρκτήρια «προσφορά» της να ανεβάσει το συγκεκριμένο κείμενο. Πόσο μάλλον όταν δεν μπορεί να αξιοποιήσει το δυνατότερό του σημείο που είναι οι διανθισμένοι με χιούμορ διάλογοι (στη μετάφρασή τους αμβλύνονται) ή να προτάξει μια ορμητική σκηνοθεσία.

Η παράσταση της Βαρβάρας Δούκα είναι αδέξια. Οι ακαθοδήγητοι ηθοποιοί βρίσκονται έξω από τα νερά τους. Διακρίνει κανείς τις ερμηνευτικές δυνατότητες τριών νέων παιδιών –Ευγενία Αποστόλου, Πέτρος Νάκος, Μαριάννα Λαγουρού– οι οποίες όμως χάνονται στη δίνη των γενικότερων αρνητικών εντυπώσεων.

©Γ. ΚΑΒΑΛΙΕΡΑΚΗΣ

Μίνα Χειμωνά, Ευγ. Αποστόλου, Μαρ. Λαγουρού, Χρ. Μάντακας, Π. Νάκος, Ζαχ. Ρόχας στο *Handbag* του Μαρκ Ράβενχιλ

***Handbag* του Μάρκ Ρέιβενχιλ σε σκηνοθεσία Βαρβάρας Δούκα από την ομάδα Altera Pars, στο ομώνυμο θέατρο, Μεγ. Αλεξάνδρου 123, Κεραμεικός (στάση Λαΐς), τηλ. 210 9243469**